

Over productiehuizen en begeleiding

Wilbert (26): “Het is van het grootste belang om organisatorische aspecten volledig te doorgronden omdat ze grote invloed hebben op het uiteindelijke artistieke resultaat.”

Claudia (26): “Het betreffende productiehuis was zó bezig met subsidies en fondsen en het zorgen dat deze zouden honoreren, dat het zich te veel met de artistieke inhoud ging bemoeien om de fondsen maar te plezieren. Er was geen vrijheid meer voor de makers.”

Femke (29): “Een groot voordeel van een instelling of productiehuis is dat zij je kunnen je bijstaan in de productionele zaken. Het opent meer deuren als je ‘gevestigde’ mensen of instellingen om je heen hebt.”

Aafke (22): “Bestaande instellingen bieden in de eerste plaats een plek om te werken en bieden hulp aan onervaren theatermakers. Maar dit “hulp bieden” is in mijn ogen een lastige constructie – teveel is dodelijk, en te weinig al even onwerkzaam.”

Lotte (27): “In Duitsland ben je in de eerste plaats maker en pas op de tweede plaats jonge maker.”

Sybrand (31): “Het is bijzonder om als jonge regisseur bij een gevestigde instelling in een positie te verkeren waar organisatorische, financiële en praktische haalbaarheid niet automatisch een rem op het creatieve maakproces zet.”

Christian (24): “Een instelling kan publiciteit, financiering, promotie en faciliteiten betekenen: alles van levensbelang voor een operaproductie van vooral jonge muziektheater-makers.”

Dagmar (28): “Door de nieuwe subsidie-regeling moet je je als jonge maker eigenlijk wel onder de vleugel van een groot gezelschap weten te scharen, want losse subsidies zijn én moeilijk te verkrijgen én pas heel laat bekend. Waardoor het verkopen van je voorstelling ook weer veel moeilijker is.”

Lotte (27): “Er is weinig operamateriaal dat zowel muzikaal als theateraantal interessant is én geschikt voor de beperkte financiële middelen van een jonge muziektheatermaker: budget voor 1½ zanger en een triangel, zeg maar...”

Hanneke (27): “Een gevestigde instelling heeft wellicht meer faciliteiten te bieden (betere speelplekken, financiële middelen, mankracht), maar het is veel spannender om die dingen ook zelf te leren en te ervaren.”

Mijn droom

Aafke (22): “Als we groot en onmogelijk mogen denken: ik zou ooit een mega-productie willen maken. Een rock-opera met orkest, gitaren, enorme decors, special effects, alles erop en eraan. En dan zelf meespelen – zo ijdel ben ik dan weer wel-. Het mooiste zou zijn als die productie zowel pop- als operapubliek zou trekken, en zowel in reguliere theaters als in grote operahuizen zou komen te staan.”

Claudia (26): “Ik wil ooit nog eens een ‘echte’ opera maken, met naast mijn eigen muziek ook mijn eigen teksten. Geld bij elkaar krijgen, lijkt me het grootste obstakel.”

Femke (29): “Het lijkt me geweldig als er een festival zou komen voor alleen muziek- en musicaltheater. Een plek waarop makers hun ideeën kunnen laten zien en uitproberen. Als een soort van laboratorium, en dan met publiek.”

Caecilia (37): “Ik heb mijzelf ten doel gesteld om binnen vijf jaar een noemenswaardig, inspirerend en verrassend operaregisseur te zijn, het liefst internationaal en voor de grote operahuizen”.

Sybrand (31): “Ik zou graag met een opera op straattheatertournee: een mooie barokopera op een huifkar...!”

Dagmar (28): “Ik zou heel graag, naast het spelen bij andere gezelschappen, een vast gezelschap worden met ViaBerlin, en doorgaan met eigen stukken schrijven.”

Christian (24): “Mijn droom is om het formaat van de opera te helpen ontwikkelen tot iets wat bij de hedendaagse maatschappij aansluit.”

Sjaron: “Mijn grote droom is toch werk te maken voor de Nederlandse Opera. Het obstakel blijft het feit dat men zich bij DNO niet interesseert voor jonge makers in het algemeen. Langzaam maar zeker zal dat echter komen.”

Welke obstakels verwacht je tegen te komen bij het realiseren van je droom?

Caecilia:

“Meerkeuzevraag:

- Geen.
- Te veel om op te noemen.
- Vast heel veel, maar dat maakt het juist spannend.
- Het is moeilijk om als ZZP-er financieel rond te komen en om voldoende financiering voor projecten te vinden, zeker in tijden van een mondiale financiële crisis.
- Ik ben een alleenstaande hoger opgeleide vrouw van in de dertig met creatieve ambities, wonende te Amsterdam. Daar kun je de grachten mee dempen.
- Over vijf jaar is er geen publiek meer voor Opera.”